

[Morten Lange.]

slaget. Jeg kan give tilsagn om støtte til en sådan velvillig behandling, og hvis den højtærede minister skulle komme på bedre tanker, hvad beløbsrammen angår, ja, så vil han også på dette tidspunkt kunne regne med min velvilje.

Bækgaard: I mit parti har vi hvert år stemt imod denne lovgivning, fordi vi mener, den er forældet, og derfor kan jeg afstå fra at gå i enkeltheder i modsætning til det ærede medlem hr. Morten Lange, som søgte at imødegå den megen snak om brugsstørrelser. Så vidt jeg har hørt efter her i dag, er det kun det ærede medlem, der har været inde derpå. Sådan er der jo så meget, man kan give sig til at spekulere over.

Men som jeg allerede har sagt ved behandlingen af forslag til lov om arbejderboliger på landet, tror jeg også, at denne lovgivning vil blive stærkt afhængig af de lovforslag, der formentlig kommer til næste år f. eks. med hensyn til sammenlægning; så jeg finder, at det er rigtigere at vente med at gå ind i en drøftelse til den tid. Jeg vil derfor i lighed med tidligere ordførere opfordre den højtærede minister til at fremsætte de bebudede lovforslag, så snart det er muligt, så at vi ikke kommer i tidnød til den tid.

Niels Westerby: Som flere af de ærede ordførere har været inde på, må denne lovgivning ses i lyset af den større revision, der forestår på basis af landbokommissionens arbejde. Så vidt jeg er orienteret, er der i landbokommissionen almindelig stemning for en sammenlægningsgrænse på 45 ha. Jeg er af den opfattelse, at denne overgrænse er for lav, men på den anden side skal det selvfølgelig ikke være sådan, at der kan blive tale om store godssamlinger.

Det foreliggende lovforslag er en isoleret lille ting set i forhold til den store revision af landbrugslovgivningen, der forestår. Jeg forstår, at den højtærede minister har fremsat lovforslaget ifølge en tradition — jeg havde nær sagt en mangeårig tradition; men jeg tror på den anden side, vi må se i øjnene, at det haster med at få en virkelig revision af landbrugslovgivningen, og at det derfor ville være bedst, om vi kunne undgå at gennemføre en lovgivning af denne art.

Jeg har en række mindre ting at sige om lovforslaget, men skal ikke forlænge debatten; jeg håber, det er sidste gang, vi skal behandle et lovforslag som dette, og at vi snart kan få foretaget en gennemgribende revision, der kan give en tidssvarende brugsstruktur inden for dansk landbrug.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil til de ærede ordførere, der har sagt, at der sandsynligvis vil blive brug for større beløb end her nævnt, sige, at jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at de får ret med den strukturændring, der er i gang inden for dansk landbrug. Spørgsmålet er så, hvor meget det økonomisk er muligt at afse netop til løsning af de problemer.

Må jeg til det ærede medlem hr. Niels Erikson sige, at jeg synes nok, han blander lovene lidt sammen og er lidt for hård ved os, for når underudvalgene i landbokommissionen ikke er helt færdig og kommissionens betænkning ikke endeligt er skrevet, mon man så over for ministeriet bør bruge udtrykket „hvad dølen nøler I efter?“ Jeg sad og tænkte på, hvilket passende kraftudtryk jeg kunne bruge over for kommissionen, der har brugt 6 år til sit arbejde; foreløbig har jeg faktisk ingen tid haft.

Jeg håber, det skal lykkes i januar at fremkomme med lovforslag affødt af de resultater, man er nået til i kommissionen, men jeg tror, vi skal holde de to ting ude fra hinanden. Det, der tages sigte på med denne lovgivning, er, at når man i god tid har fået dette lovforslag vedtaget, kan man administrere de sager, der foreligger til den 1. april. Hvad der så senere affødes af den lovgivning, som må komme på grundlag af landbokommissionens betænkning, er noget helt andet, og jeg er helt klar over, at når vi når dertil, kommer vi ind i en stor debat om strukturen og jordpolitikken som helhed, men det skal jeg afholde mig fra i dag.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn nævnte jordrentebruget. Det er rigtigt, at jeg har liggende en del protester mod jordrentebrugsformen; men det er ikke sådan, at de, der har jordrentebrug, ser absolut ensidigt på det. Nogle vil gerne af med det; andre mener, det er den rigtige form. Derfor har vi nedsat et udvalg, der behandler spørgsmålet, og jeg regner med, at vi på et senere tidspunkt af folketingssamlingen